

VECKOBLADET 26

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

UTKOMMER FREDAGAR 1980 6:e årg.

LÖSNUMMERPRIS 1 KR

Fredagen den 12 september

Hälsovådligt kött i Lund!

Livsmedelshygieniska avdelningen har till Lunds hälsovårdsnämnd inlämnat en undersökning av samtliga tillverkarens blandade, normerade charkuteriprodukter inom Lunds kommun. Denna visar att det står illa till med den bakteriologiska hygien. Inte mindre än 25 av totalt 70 undersökta produkter har bedömts som »ej godtagbara». Firman Ekvalls, som bl.a levererar till Tempo, lyckades få 5 av sina 8 produkter underkända i denna kontroll. Dessutom föll 4 av produkterna igenom i den kemiska kontrollen, som avser bindemedelshalten.

Farlig fläskkorv

Kokt fläskkorv bör man nog akta sig för i fortsättningen. Åtminstone om man handlar på Tempo, i Dalbyhallen eller hos Ciwö AB. Se upp med leverpastejen på Domus, Tempo, Karolinen, Focus och

hos Bror Andersson i Södra Sandby. Och falukorven kan man möjligen använda till att hänga i julgran om man köper den hos Ciwö AB, Domus, Bror Andersson, DS lagret eller Olssons i Veberöd. Tempos blodkorv går av sig själv ... osv osv. Man börjar förstå varför det kurrar i magen ibland!

Ljus framtid

I sammanfattningen sägs dock att en viss förbättring kunnat konstateras. Å andra sidan påpekar man att undersökningen varit begränsad: »... den relativt låga frekvensen av överträdelser av bindemedelshalten totalt sett skall sättas i relation till att vi endast undersökt produkterna i fråga om potatisstärkelse». Med andra ord: gjorde man en grundlig undersökning skulle resultatet kunna bli förfärligt.

HÄLSOPOLITIK OCH RISKAVFALL

Nu på måndag, den 15 september, samlas landstinget i Malmöhus län till överläggningar kring en del viktiga frågor. En av de mest intressanta blir diskussionen och ställningstagandet till ny hälso- och sjukvårdslag som utarbetats och som landstinget skall lämna remissvar på. Tyvärr har diskussionen kring detta lagförslag och sjukvårdens framtida utformning varit ovanligt låg för att inte säga obefintlig. Men trots detta kan diskussionen på landstingsmötet hetta till och bli intressant.

Hälsopolitiskt program

Landstingssammanträdet kommer också att få ta ställning till två VPK-motioner. Den ena av dessa ställer krav på landstinget att upprätta ett hälsopolitiskt program för Malmöhus län. Motionen motiverar starkt att ett verkligt hälsopolitiskt program måste inriktas på att ställa krav på bättre arbets- och boendemiljö, arbetsförhållande och social trygghet och inte enbart vara individinriktad och ställa krav på den enskildes levnadsvanor. Diskussionen kring den motionen kan bli både intressant och livlig.

Riskavfall

Den andra VPK-motionen tar upp landstingets ansvar när det gäller hantering och förbränning av s.k riskavfall från sjukhusen. Det är en fråga som vällat mycket diskussion inte minst inom kommunfullmäktige i Lund.

Nu har det faktiskt hänt att majoriteten i förvaltningsutskottet (landstingets styrelse) har ställt sig positiva till en snabbtredning av denna fråga och som är motionens huvudkrav. Hur det går på landstingsmötet är dock mera oklart. Här kan dock räknas med en livlig och troligen också hård debatt.

Kamrat Cavefors

En bekant f.d. lundaröst kunde häromdagen höras i radiens kulturkvart. Det var den numera schweiziske (norditalienske?) förläggaren Bo Cavefors som på tryggt avstånd fick tillfälle att säga beska och bittra saker om kulturministrar, länsåklagare m fl.

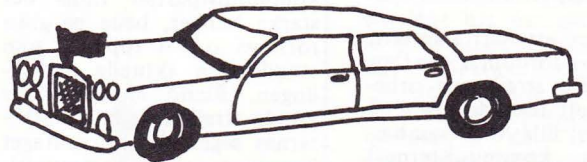
Samtidigt erfar VB från säker källa att den ledande bokgrossisten Seelig erbjudits köpa Cavefors resterande boklager för den facila summan 350 000 kr. Man fann dock tydligen priset något för högt eftersom man avböjde. Beträktaren häpnar. Angav inte Cavefors vid likvidationen häromåret att lagret betingade ett värde av minst tio miljoner, vilket gjorde att författare och alla andra fordringsägare säkert kunde räkna med betalning, bara de gav sig till tåls och lät den frejdade förläggaren förvalta det egna likvidationsboet?

Fast man får anta att fackfolket på Seelig visste vad de gjorde. De hade väl synat lagret och funnit att det inne-

höll väl mycket luft. Frågan är väl nu om Statens industriverk gör samma krassa bedömning, eller om de faller för vädjandena och ställer upp med det lån, som skulle göra det möjligt för Cavefors att själv köpa lagret och än en gång uppstå i en ny inkarnation.

När goda vänner och trogna beundrare i radio och på kultursidor nu hjälps åt att måla helgonbilden av Martyren Bo, bör någon teckna motbilden av mannen som visade ett suveränt förakt för andras pengar, men som körde Mercedes mellan paradväningen vid Clemenstorget och paradkontoret på Sandgatan.

Men många har Cavefors att tacka för mycket. Många marxistiska boklärdade hade en teoretisk insikt om att det kapitalistiska företaget premierar det sämsta hos människan, att ingen klarar sig i den konkurrensen utan kvalificerat fiffel och båg. Genom konfrontationen med personen Bo Cavefors fick den bilden liv och blod.

BARSEBÄCK...!

- 8.00 Samling i Barsebäckshamn. Stig Broquist talar.
- 9.00 Avmarsch (25 km till Lund).
- 11.00 beräknas täten ha nått första rastplatsen, Löddeköpinge. Enne Henriksen, OOA talar.
- 14.00 är täten på rastplatsen Fjelle (8 km från Lund). Här talar Bengt Danielsson (söderhavskännare).
- 15.30 passerar täten anslutningsplatsen Värpinge (2 km från Lund). Karin Lentz talar.
- 16.30 anländer täten till platsen för avslutningsmötet, S:t Hans backar. Musik utan elförstärkning, servering m m.
- 18.00 Mötet börjar. Talare är Lennart Daleus (FMK-ordf) m fl. Så är det musikgrupper utmed vägen, gycklare, enhjulingscyklister och massor av andra överraskningar och upptåg.

Bussar ut till marschen går hela dagen med början kl 7.30 från SJs busstorg, Bankgatan.

Förnuftets, arbetarnas och socialismens seger i Polen

VPK LUND anser!!!

Vi har inte nått ända fram. Visserligen fick VPK över 300 000 röster i valet 79, men borgarna har behållit ett mandats övervikt, visserligen gick vi starkt framåt i Lund, men tack vare SAP:s fortsatta kräftgång regerar borgarna även i vår kommun, visserligen var det egentligen en stor bedrift att trean fick nästan 40 % röster mot den kanske grövsta sammansvärjningen från etablissemangets sida under efterkrigstiden, men det laddas som attan, visserligen blev vårt förstamajtåg som vanligt större än någonsin, men vi blev inte 3 500 deltagare som det räknades med, visserligen blev det sammanlagt 6 000 glada deltagare på höstfesten, men på övandet uteblev de nödvändiga »marginalbesökarna» och festen gick med en förlust på många tusen kronor.

Till skillnad från en sk statsminister som inte brukar nå ända fram, kan vi glädja oss åt att vi går framåt. Det är bara tempot som det finns anledning att inte vara riktigt nöjd med. Och vi går inte ensamma, varken i Lund eller i Sverige. Upp till knäna i gyttejebadet på festen fick vi den glädjande nyheten att de polska arbetarna och reformvänliga krafter inom det polska kommunistpartiet hade nått fram.

Det var ett hårt slag mot alla sorters fördomar om Östeuropa. De strejkande arbetarna är ett levande bevis på hur fel det lilla APK (»ambasadpartiet kommunisterna») har, när det påstår att allt är frid och fröjd i de socialistiska länderna, att arbetarklassen har makten där och om någon inte är nöjd, då är det bara några författare eller studenter, som förresten ändå är betalda CIA-spioner.

Å andra sidan visar den polska utvecklingen hur orimlig den skräckpropaganda är som dag efter dag, år efter år trummar i folket i de kapitalistiska länderna, att de socialistiska länderna är ett rent helvete där maktgalna makthavare är sysselsatta på heltid med att göra livet djävligare och djävligare för sina staccars undersåtar.

Vad är det då som den segerrika storstrejken i Polen visar med sådan tydlighet?

1) Arbetarna har varit tvungna att använda »utomparlamentariska metoder» som strejk när de velat göra sin stämma hörd hos kommunistpartiets ledning. Det har funnits en tydlig klyfta mellan makthavarna och befolkningen. Kanalerna för förmedlingen av folkets vilja till regeringen och partiledningen har varit alldeles otillräckliga. Man kunde säga att när arbetare väljer att strejka, då är detta ett tecken på bristande demokrati i samhället. Detta gäller oavsett om strejken riktar sig mot en partiledning eller mot fåtalets ekonomiska herravälde, som i Sverige, där demokratin slutar vid företagens portar.

2) Det är, som det alltid har varit, både i Öst och Väst, bara arbetarklassen som kan tillkämpa sig demokratiska fri- och rättigheter. Det var först när arbetarna med all sin tyngd ställde sig bakom krav som tidigare bara ett fåtal intellektuella i KOR aktivt kämpat för, som någonting kunde hända.

3) De polska arbetarna har visat med sin kamp att det är brister inom de socialistiska länderna som alltför människor vänder sig mot, inte socialismen som sådan. Arbetarna kämpar för en verklig arbetarmakt i stället för den som finns mest i teorin. Men de har inget intresse av att ersätta partiledningens monopol med en polsk Wallenbergs och Nicolins makt över produktionen.

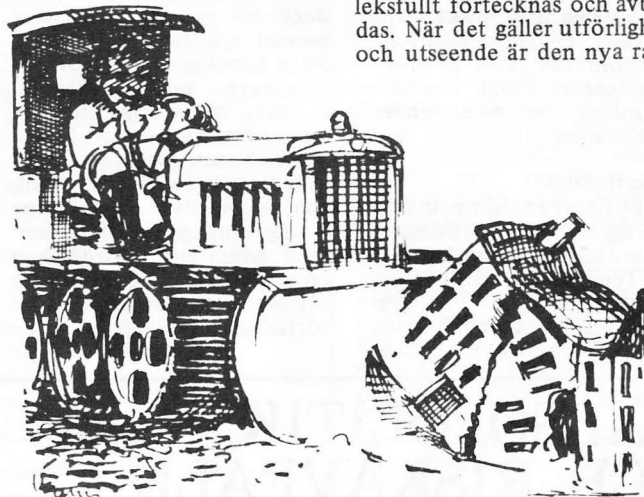
Även inom det polska kommunistpartiet finns det starka krafter, både på gräsrotsnivå och i toppen, som stödde den aktuella utvecklingen. Bland annat därför kunde strejken leda till arbetarnas seger. Överhuvudtaget kan man se att kommunistpartiet i Polen varken är okänsligt eller likgiltigt för stämningar inom den samhällsklass i vars namn det regerar – den polska arbetarklassen. Man kan göra ett tankeexperiment: skulle regeringschefen i det »demokratiska» Sverige avgå om arbetarna på Kockums började strejka mot höjda matpriser (eller momshöjningen!) som de gjorde i Polen vid Lenin-varvet?

5) De strejkande arbetarna sökte och fick stöd hos den västeuropeiska vänstern. Kampen för demokrati och arbetarklassens befrielse hänger ihop, både i Öst och Väst. Arbetarna i de socialistiska länderna vill inte vara brickor i imperialismens kamp mot världens arbetare. De vet att

Bevaringsprogram Vägledning eller alibi ?

»I syfte att bevara Stora Södergatans historiska identitet kan följande målsättningar formuleras: inga ytterligare breddningar eller indragningar av gatulinjen får ske. Det gäller även de smågator som mynnar i Stora Södergatan...»

Bland annat dessa ord underreklades i april i år av Annika Annerby och Lennart Ryde (m), Hans Albin Larsson (c), Ebba Lyttkens (fp) samt Lars A Johansson, Per Lundgren och Birger Rehn (s) i deras egenskap av ledamöter i kommunens Bevaringskommitté. Övåntat men glädjande, tänker nog många stadsmiljövän. Här har ledande politiker ur fyra partier förklarat att man inte får bredda smågator som mynnar i Stora Södergatan. Det måste betyda att Drottensgatan inte kan breddas, att huset där Thure Larssons möbelaffär fanns får

president Carters och de andra borgarnas »omsorg» om demokratin och friheten i de socialistiska länderna inte har något att göra med arbetarklassens intressen. För oss här i Sverige har de polska arbetarnas seger en lika stor betydelse som vår egen kamp mot kapitalismen, ty så länge det finns allvarliga brister i de socialistiska länderna, så länge utnyttjas de i de besuttnas propaganda till att försvara orättvisor i det kapitalistiska samhället. Giltigheten har inte minskat i vår paroll: Ingen demokrati utan socialism, ingen socialism utan demokrati.

Förnuftets, arbetarnas och socialismens seger i Polen är också vår seger. Det är bara att gå vidare vår väg, som kan gå upp och ner, men trots allt är det en väg i rätt riktning, och på den ska vi nå fram. Nästa avsnitt: Barsebäcksmarschen nu på lördag.

stä kvar, att det inte blir någon breddad infart till Tempus p-hus och därmed heller inget p-hus. Det är ju förträffligt.

Jesuitiska politiker

Men är de signerande politikerna så jesuitiska som vi tror några av dem om, så svarar de att ovanstående gäller Stora Södergatans östra sida. (Drottensgatan mynnar ju i väster.) För citatet är hämtat ur kommitténs nu utgivna *Bevaringsprogram Vårfru rote*, och rotens västgräns följer Stora Södergatan. Stadskärnan har som bekant fyra rotar och sen ska den aktuella bevaringskommittén i motsats till sina båda föregångare studera även bebyggelsen i hela den övriga kommunen, vilket är behövligt och bra.

Så vi kan vänta oss en hel svit med eleganta skrifter där Lunds gamla och nya huskarleksfullt förtecknas och avbildas. När det gäller utförlighet och utseende är den nya rap-

porten långt bättre än de tidigare, som ändå inte var så illa. En utmärkt och lärorik bilderbok för gamla och nya lundabor har det blivit.

Påkostad trycksak

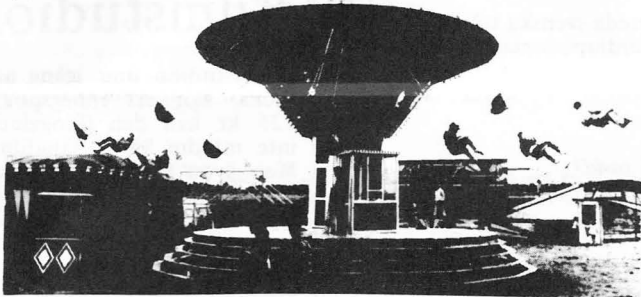
Frågan är om rapporten är något mer. Ja den är förstas ett uttryck för lundabornas stora engagemang när det gäller den gamla bebyggelsen. Inget parti vågar i dag framställa sej som annat än ömsint stadsmiljövårdare. Och det går tydligen bra att få fram kommunala pengar till ambitiösa inventeringar och påkostade trycksaker.

Risken finns att det stannar vid detta, att inventeringarna blir rivningspartiernas alibi inför opinionen. Eller kan de bli en vägledning till en konkret bevarandepolitik? Kolla hur det går med Drottensgatans mynning i Stora Södergatan. Det kan bli ett svar på frågan.

HÖSTFESTEN

ekonomisk förlust men politisk vinst

Så småningom kommer en kollektiv utvärdering av den stora höstfesten. Men i väntan på denna har VB intervjuat Joachim Retzlaff som var en av dem som stod för den centrala planeringen av festen.

Hur mycket gick höstfesten back?

JR: Det är ännu för tidigt att ge ett definitivt svar, men ett tips är: drygt 30 000 kr.

Vilka var egentligen målsättningarna?

JR: Vi hade givetvis sneglat lite på Tantofesterna i Stockholm och på de västeuropeiska kommunistpartiernas stora tidningsfester, men kom fram till att vi ville göra något eget, med lokal förankring. Ekonomiskt hade vi 'bara' målsättningen att det hela skulle gå ihop. Där misslyckades vi alltså – men bara på grund av regnet. Om jag får va' stor i truten skulle jag vilja påstå att endast naturkrafterna kan knäcka en kommunistisk planering, och det bara delvis! Politiskt ville vi visa lundaborna – och oss själva – att organiserat politiskt arbete kan vara *roligt* också. Inte minst ville vi vidga kontaktytorna med Lunds befolkning. Och också föra fram VB. I dessa avseenden tycker jag nog att vi lyckades: VB märktes och fick en hel del nya prenumeranter, humöret var gott trots lermudden och visst fanns det mycket sk 'vanligt folk', mest från Norra Fälåden. Reaktionen var övervägande positiva – vädret gav nog också extra sympatier: från de mest skiftande håll har jag hört kommentarer i stil med: 'Vilken otur med vädret. Men låt er inte knäckas av det. Det behövs nå'n i sta'n som vågar göra sån't här'.

Blir det alltså en ny höstfest?

JR: Det måste vi först diskutera i hela VPK Lund, men jag tror nog att det blir fler: gör man en satsning som går back bara på grund av vädret men i övrigt är ganska lyckad, så reser man sig ur dyngan och spottar i nävarna. Men visst är många av oss trötta – det enda vägande argument

mot nya höstfester som jag kan se är den stora arbetsbelastningen på partiorganisationen, speciellt om det skulle göras samtidigt som en valrörelse. Men man kanske skulle kunna blanda ihop dem lite: att presentera våra valtare bland månglare och clownner vore kanske inte så dumt...

Vad var bra och vad var dåligt?

JR: Det tråkigaste var alla aktiviteter som regnade bort: spelningarna av lokala ungdomsband, drakflygning, schack, bocia och andra lekar, större delen av den politiska informationen från lokala organisationer, poesiu ppläsningen, clownerna, dansen. Delvis, men inte enbart, därför kom tivolit att bli för dominerande – nästa gång, när vi är ute i god tid och har fått mer skinn på näsan, får vi hålla tivoligubbarna mer på mattan, även i den ekonomiska uppgörelsen. Våra kulturpolitiska ambitioner – en sällan skådad blandning av fin- och folklig, rent av 'vulgär'-kultur; av amatörism och professionalism – kom alltså till en del på skam. Det positiva med festen var väl själva idén. Av det som blev av tycker jag barnprogrammet var fint. Själv blev jag mest förtjust i lammgrillingen, slänggungorna, storbanden och den såpade stängen med spettekakan i toppen – ett par stycken lyckades faktiskt få tag i den, ivrigt påhejade av vännerna.

Hur fungerade organisationen?

JR: Naturligtvis gjorde vi många tabbar, vi är ju novischer i branschen. Utan att börja rabbla upp dem och våra lärdomar av dem, vill jag helt allmänt hävda att de flesta organisatoriska problemen låter sig avledas ur att planeringstiden var för kort: folk i branschen påstår rakt ut att det var omöjligt att organisera en sådan tillställ-

ning på några månader. När vi gjorde det omöjliga innebar det också, vilket jag tycker är värre, att projektet inte utvecklades i fullgod demokratisk ordning, i en dessutom sommar-avmattad partiorganisation. Och också att organisationsstrukturen blev centralistisk – många goda idéer och synpunkter gick nog förlorade i 'kommandoordningen'.

Starkt intryck på mig gjorde entusiasmen – trots allt – hos de bortåt 200 funktionärerna; medlemmar och, även mycket lösa, sympatisörer. Från tivolichefen kan jag hälsa att han aldrig sett nå't liknande i någon av alla de organisationer han varit i kontakt med!

Men måste det vara så dyrt?

Med de ambitionerna: ja! Låt mig ge ett enkelt räknexempel. Först har du ofrånkomliga kostnader på sisådär 40 000 vad gäller själva uppbygget (tält, el, förstärkare, bodar, buss, transporter osv). Se'n har du artistgager på omkring 40 000, vilket är billigt! Med lite andra omkostnader är du uppe över 100 000. Om du ska ta in dessa pengar utan entréavgifter till området, måste du ta in dem genom servering och genom att sälja diverse grejor. Så också när man dragit bort entréavgifterna från cabaré tältet och tivoliintäkterna måste du med, säg, i snitt

50 % avans köpa in sådana grejor för bortåt 100 000. Voilå, du har en budget på 200 000. Så lätt rasar alltså siffrorna i höjden!

Ska ni själva finansiera festerna också i framtiden?

JR: Ett i egentlig mening delat ekonomiskt och organisatoriskt ansvar är väl utslutet av den enkla anledningen att det bara är vi som klarar av att genomföra ett sån't här spektakel. Ytterligare namn på pappret tror jag heller inte nämnvärt skulle bredda publiken ännu mer – möjligen skulle vi kunna göra politiska vinster på ett sådant delat arrangörskap. Däremot vore det självfallet önskvärt att tex kommunen eller ABF eller någon annan institution kunde ställa upp som förlustgarant.

VB ökar mest!

I samband med höstfesten och Veckobladets övergång till fyrsidighet, gjordes en kraftig satsning på att väva prenumeranter till tidningen. Hur har det gått? frågar vi VB:s prenumerationsansvarige, Sven-Hugo Mattsson.

– Det har gått mycket bra. På inbetalningskortet som bladades in i det VB-nummer som delades ut innan Höstfesten, har vi fått in 115 prenumeranter. På själva festen värvades 91 och under förberedelserna 26. Det blir sammanlagt 227.

– Sedan tillkommer lotteriet. På var hundrade lott var vinsten en VB-prenumeration. Det kan maximalt bli 50 nya, men redovisningen av lotteriet är inte klar ännu. Det beror ju på hur många som hämtar ut vinsterna.

– Hur stor är upplagan nu?

– 825. Sedan tillkommer då lotteriet. Och det håller på och droppar in nya prenumerationer hela tiden. Så jag tror att vi kommer att närma oss 900 innan september månad är slut.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer..... Postadress.....

– Kungsmarken, hade Gustaf sagt alldeles bestämt när jag bett honom föreslå mål för vår söndagsutflykt. Men vilken sevärdhet hade han tänkt att vi skulle studera, undrade jag medan jag cyklade ut på spåret. Moräner, rara örter, fossila åkrar?

– Överklassen, sa Gustaf. Bästa stället i stan att spisa ettorna. Och han förde oss till sextonde hälets green, där vi slog oss ner alldeles i kanten av det kortsnaggade, specialgödslade gräset.

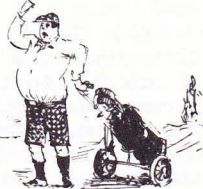
Den förste spelaren var en ensam, något knubbig man i nedre medelåldern, och hans gång blev något avvaktande när han fick se Gustafs osannolika kombination av oklanderlig linnekostym och stөрthjälms. Men hans andraslag hade varit utmärkt, och det borde vara en lätt sak för honom att sänka putten. »Golf», sa Gustaf när den knubbiga höjde klubban »är en underbar sport, men läkarna har nog rätt i att den är överkattad som motion.» Märkligt nog blev putten alldeles sned. Gustaf sa inget mer, men såg mycket deltagande ut.

Sen var det den framgångsrika radiohandlaren med familj. »Det bästa är nästan att golfen är så demokratisk nuförtiden», menade Gustaf medan radiohandlaren stod och måttade. »Förr levde klubben verkligen upp till namnet Lunds Akademiska Golfklubb. Det är klart att det gav en viss stil åt det hela, men nog är det bättre med demokrati, att precis vem som helst får vara med.»

Man måste vara alldeles avspänd för att slå en rak putt, och radiohandlaren var nog inte alldeles avspänd. Hade han varit det skulle han inte ha morrat.

Kanske hade han något slags komplex för spelaren bakom, den bekante professorn. Att denne numera föredrog den friska golfbanan framför den kvava institutionen framgick både av hans djupa solbränna och excellenta spel, som mången yngre golfare hade anledning att avundas. Den betydligt yngre, kvinnliga spelaren – institutionsekreterare? – i hans sällskap syntes också full av beundran. Professorn höjde klubban lätt för det avgörande slaget. »Golfen», sa Gustaf, »är en suverän tröstare. Hur många män har inte i den fått kompensation för sorg, besvikelse, impotens...»

Professorn höjde åter klubban betydligt högre denna gång. Jag förstod nu varför Gustaf bar stөрthjälms.

VECKOVERSEN

Med anledning av det mycket breda svenska stödet för de polska arbetarnas kamp för att fördjupa socialismen, har inlutit följande lilla vers:

Fria fack?

Ja tack!

mot pampar en reaktion så sund

(obs gäller ej vårt Hamnarbetarförbund!)

Visst är vilda strejker bra

men i Polen ska dom va

SAF, LO, SAP, Fp, C, M mfl

Pålsjö ängar

VPKs ledamöter i byggnadsnämnden har gott stöd i partiets närmast berörda stadsdelsgrupp för sin linje att bygga ytterligare 300 lägenheter på Pålsjö ängar, mellan tekniska högskolan och motorvägen. Det var det kravet som centern instämde i, vilket fick Arbetet att rya om Åsa-Nisse-marxism.

Thomas Schlyter redogjorde vid VPK Östers möte i veckan för planerna. Med det högre budet får fler möjlighet att bo i ett område, som med sitt läge har alla förutsättningar att bli attraktivt. Underlaget för service ökar, kanske en livsmedelsaffär i områdets norra del så inte alla behöver trängas på det t ex om fre-

dageftermiddagarna redan överfulla ICA Tuna. Plats för ytterligare lägenheter får man genom att bygga lika tätt som på t ex Papegöjelyckan, ta en bit till av universitetets fortfarande alltför storslaget tilltagna reservområde och minska antalet p-platser. Vi ser ju redan vart utvecklingen är på väg, och bilismen har nog hunnit minska en del till när den långa planeringsprocessen är genomgången och området om fem år eller så kan börja bebyggas.

Vi tror att tiden arbetar för VPKs krav. Fö har vi redan vunnit vår första seger när det gäller stadsdelen. Namnet Pålsjö ängar var faktiskt ett VPK-förslag...

Peking – Lund

I förra VB kunde vi konstatera att Kinas kommunistparti har en mycket äldre kader än VPK Lund (detta ska dock åtgärdas av kineserna). De senaste rapporterna från folkkongressen visar att Kina alltmer strävar efter samklang med VPK Lund, således håller man på att övergå till kollektivt ledarskap i stället för personkult. I VPK Lund har nytänkandet varit så djupgående att ordförandestolen förblivit obesatt under många år (vilket pressen har svårt att förstå: då och då utpekades någon medlem till ordförande. Nu senast Daniel Kallós).

De kinesiska kamraterna vill göra upp med den dåliga traditionen att höga poster tillsätts på livstid. Här i Lund har vi länge haft stränga rotationsprinciper och regler för begränsning av uppdrag: Våra politiska motståndare blev förmodligen förvånade när sådana tunga namn som Helena Svantesson och Erik Nilsson vid senaste valet försvann ur

fullmäktige för andra uppdrag.

Sedan får vi väl tyvärr också notera att Kina har lika taskig ekonomi som VPK Lund efter höstfesten, men å andra sidan liksom kineserna tänker vi inte blanda ihop parti och ekonomi: skulder får inte inkräkta på det ordinarie partiarbetet!

Vi väntar nu bara på att Kina ska normalisera sina förbindelser med VPK Lund. Det skulle öka vårt manöverutrymme i den internationella kommunistiska rörelsen: vi skulle kunna spela ut Kina mot Sovjet i Afghanistan och Sovjet mot Kina i Vietnam.

För övrigt är vi tacksamma att Sovjet höll sina tassar borta från Polen. Kanske kan det bli något av socialismen vad det lider!

Kapitalismen ska vi bara inte prata om: Sydkorea, Bolivia, El Salvador, Kissingers memoarer...

Mjau

Filmstudion

Filmstudion drar igång nästa vecka. För ett enhetspris på 125 kr kan den filmgalne se inte mindre än 40 långfilmer! Men även för måttlighetskonsumenter är Filmstudion ett intressant alternativ i en alltmer amerikaniserad och kommersialiserad filmvisningssituation.

Filmstudion kör Stora serien på torsdagskvällar, med bl a Bertoluccis Sista tangon i Paris, Makavejevs W Reichfilm Kroppens mysterier och Fellinis Orkesterpetitionen.

På lördagseftermiddagarna visas bl a Roy Anderssons Giliap, Tarkovskijs Yttersta domen och Tatis Semestersabotören.

På tisdagarna går tre serier. Den första ägnas Stanley Kubrick, man visar bl a dr Strange love och Barry Lyndon. Sedan en experimentfilmserie under namnet Phantasmagoria. Och i december handlar det om den finske regissören Risto Jarva. Fem filmer visas, bl a Harens år.

Medlemskort och kort till de olika serierna säljs bl a på Bokcafet.

Det finns dom som läser VB som inte är prenumeranter. Det går att köpa lösnummer numera, och gatu- och dörrförsäljarna bladar in VB i sina Ny Dag.

Men det säkraste sättet, och det enklaste, att få sitt Veckoblad varje fredag är att PRENUMERERA!

FÖRENINGSMÄSSA på Klostergårdens fritidsgård lörd - sönd 13-14/9 kl 13 - 18. VPK-Klostergården deltar.

VPK IF KORPFOTBOLL. Lag 1 möter ARIK tors 18/9 kl 17.30 Klosterg 2, Lag 2 möter Motor-tjänst tors 18/9 kl 18.30 Råby 2. VPKs SANGGRUPP sjunger under Barsebäcksmarschen kl 14.30 i Värpinge. Samling i backkrönet 14.00.

STÖDKOMMITÉ FÖR NICA-RAGUAS FOLK har möte tid 16/9 kl 19.00 på ABF. Observera dagen och tiden. KOMMUNMÖTE tors 18/9 kl 19.30 på Smålands.

REDAKTIONSUTSKOTT för nr 26: Jan Hindersson, Finn Hagberg och Greger Håkansson.

KONTAKTREDAKTÖR för nästa VB är Lars Borgström, tel 13 19 75.